

Sand, var der paa den vestlige Side af Braget ophobet Bunker af Grus og Tang, hvilket Alt formentes at være en Følge af Stormfloden den 13de November 1872. Over den forreste Del af Bundstykket laa en Del Bjælker, der antages at have hørt til de nedstyrte Dæk, og midt i Skroget havde der dannet sig en Høi af sammenhobede Mursten, Grus m. m.

Af de optagne Metal-Kanoner laa de 10 inde i selve Braget, hvorimod de 2, hvis Forstykker vare afbrudte, fandtes i Sandet et Stykke uden for Braget. Enkelte Jernkanoner, der ligeledes laa uden for det, vare saa bløde, at et „Koben“ kunde støbes tværs igjennem dem, hvorfor der ikke blev gjort Forsøg paa at optage dem. Af et opfisket Stykke af en 24-Punds Jernkugle saas det, at Jernet var oxyderet bort, saa at Bøgten var som af Træ, og Massen var ligeledes her saa blød, at man med Lethed kunde stikke et Knivsblad i den. Derimod fandtes det Lougværk, der laa i den forreste Del af Bundstykket, tilbøds under de omtalte Bjælker, at have holdt sig aldeles frisk.

Uden om Braget, tilbøds spredt omkring i længere Afstand, fandtes hist og her Bragstykker, dog ikke i større Samling. Da Vandet var meget klart, kunde Grunden omkring Braget nye undersøges igjennem Vandkikkert, og da Dykkeren ligeledes har undersøgt Havbunden i en ikke ringe Omkreds fra Braget, antages der ikke at være flere Kanoner at optage, med mindre disse maatte ligge nedgravede i Sandet.

Følge de stedfundne Undersøgelser ere de optagne Metal-Kanoner, efter de indstøbte Baaben og Inscriptions, alle støbte mellem 1603 og 1673, de 10 fra Kongerne Christian den IV. og Christian den V., medens de 2 ere svenske fra Carl den XI.'s Tid, men efter en senere indslaaet Paaskrift overgaaet i 1678 i den danske Kronens Besiddelse. Fundet omfatter:

3 danske 24-Punds Kanoner, støbte 1673 af Franciscus Nøen og Asuerus Koster.

2 svenske 14-Punds Kanoner, støbte 1669 af Johan Meyer; senere indhugget „Borringholm 1678“.

5 danske 14-Punds Kanoner, støbte 1603 af Hans Wolf Enfelder og 1606 af Borchardt, i Løihusregnskaberne betegnede som „gamle Konger“.

Af disse 5 mangler et For- og Lapsstykke, hvorimod der af en 6-Punds Kanon kun er Hovedet og et Stykke af Forstykket.

2 danske 8-Punds Kanoner, støbte 1623 af Rudolf Burchardt, i de gamle Regnskaber fra Kjøbenhavns Løihus betegnede som „Drager“.

Alle de danske Kanoner kendtes forud af Tegninger, der dels findes blandt Søartilleriets Tegninger over det Metalfstyks, som i ældre Tid hørte til Flaaden, og dels i de af Hærens Artilleri udgivne Tegninger af gammelt Metalfstyk.

Den i historisk Henseende interessanteste Del af Fundet paatænkes opbevaret i Statens Baabenfamlinger.

I en Label over Flaadens Bestykning 1710, der findes i Geheimearkivet, dateret Bremerholm den 30te April 1710, og som er understreven af Admiral Tidbøcher, opgives „Dannebrogs“ Armering at være:

26	Stykker	24-Punds	} Metalkanoner,
22	—	14-Punds	
20	—	8-Punds	
10	—	4-Punds	
4	—	14-Punds	Jern-Haubitzer,

med en Besætning af 650 Mand.

Med Siden af ovennævnte Dokument godtgjør en Indberetning af 29de Marts 1749 fra Søetatens Løjtnant M. N. Hall til Holmens Chef aldeles tydelig, at der ifølge en Specifikation, dateret Løihuset den 28de December 1720, i Alarve 1713 og 14 er taget til Indtagt ved bemeldte Løihus, som hjerget fra „Dannebrogs“ Brag:

16	Stykker	24-Punds,	} tilbøds udygtige og sønderskudte Metal-Kanoner,
9	—	14-Punds,	
14	—	8-Punds,	
1	—	4-Punds,	
2	—	36-Punds	

Foruden de nævnte Kanoner fra Orlogsflåden „Dannebrog“, angiver Specifikationen tilige, hvilke Kanoner der ere opfiskede i Løbet af Alarve 1711 og 12 fra de i 1710 under Dragør strandede svenske Skibe.

Hvis „Dannebrog“ under Slaget havde været armeret efter Reglementet, hvilket, henført til Optagelsen i 1714 af de to 36-Punds Haubitzer, ikke synes at have været Tilfældet, kunde der altsaa endnu mulig være tilbage i Braget af Metal-Kanoner: